Nro 158.

GAZETA POLSKA

Warszawa, d. 14 Czerwca 1831 r. we Wtorek.

Prenumerata w stolicy roczna złtp. 40, kwartalna złtp. 12, miesięczna złtp. 5, Nr. pojedyńczy gr. 10. Prenumerata kwartalna po województwach złtp. 20.

Sine ira et studio.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Komitet Rozpoznawczy.

(Dokończenie.)

37) Brün Szymon, wieku lat 44, wyznania Mojżeszowego, żonaty, rodem z Kutna w powiecie Orłowskim; wzrostu wysokiego, twarzy ściągłej, bladej, brody siwej, włosów szpakowatych, nosa dużego, oczów ciemnych. Do roku 17 życia swego był w domu rodziców, następnie ożeniwszy się, miał handel kramarski, który porzucił gdy mu się nie powodziło, i w 22 roku wieku swego otrzymał posadę pisarza kahalnego, a teraz pisarza dozoru bożniczego w mieście Kutnie. W roku 1824 wysłany do Warszawy przez Starozakonych mieszkańców miasta Kutna, dla pobierania zaniesionéj z ich strony przeciw tamtéjszemu Burmistrzowi skargi o różne nadużycia, szukając w tym celu protekcyi u Szleja, na jego żądanie, przyjął obowiązki tajnéj policyi, a mianowicie donoszenia tego wszystkiego, cokolwiekby w Kutnie usłyszał lub widział, albo o czémby się mógł dowiedzieć; przyrzeczenie takowe utwierdził podaniem ręki, trzymając w niéj tak zwane cycele żydowskie. — Zostawał w téj służbie przez lat dwa, pobierał po 3 i po 5 dukatów miesięcznie, czynił doniesienia listowne, między innemi: o utopieniu się mularza popchniętego w wodę przez pijanego żołnierza, o samobójstwie aktora z towarzystwa podróżującego a naówczas w Kutnie bawiącego, który sobie wystrzałem życie odebrał, i o innych podobnych zdarzeniach.

38) Brzeziński Teofil, lat 28 mający, religii katolickiéj, rodem z Kraszewa w Województwie Mazowieckiém, kawaler. Wzrostu miernego, twarzy ściągłéj, nieco dziobaty, oczów niebieskich, włosy, faworyty i wąsy blond, nos mały pociągły. Od lat 10 z domu rodziców, wszedłszy do wojska Polskiego, służył aż dotąd jako Podoficer w pułku 4 piechoty liniowéj. W roku 1829 za pośrednictwem Fryderyka Kuhna wszedł w służbę do Makrotta, i był szpiegiem aż do rewolucyi. — Początkowo otrzymywał cząstkowe wynagrodzenia, następnie pobierał pensyą po zp. 40 i po zp. 60 miesięcznie. Raportów własną ręką pisanych złożył przeszło 170 sztuk, częścią przez ręce Kuhna i Jakubowskiego, częścią wprost Makrotowi. Donosił o rozmaitych zdarzeniach i najdrobniejszych szczegółach trafiających się między wojskowemi, mianowicie w pułku 4, w innych zaś pułkach podczas obozu, o sposobie obchodzenia się wojskowych starszych stopni, z niższémi o postępowaniu z żołnierzami dowódców pułków: Skryneckiego, Bogusławskiego, Audrychiewicza; o oficerach oddalających się bez urlopów, o zachowaniu się oficerów na wartach; raportował także wszelkie rozmowy i pogłoski, jakie w obozie, w koszarach, lub w mieście po bilardach i szynkach wysłuchywał. W końcu Listopada 1830 roku doniósł Makrotowi o pogłoskach, jakie względem wyniknąć mającego w Warszawie z strony akademików zaburzenia, słyszał od swoich kolegów. — w Warszawie dnia 27 Maja 1831 r. — Referendarz Stanu, Prezes, *Hube*. — Członek, Sekretarz, *Płużański*.

— Rząd Narodowy na własne żądanie P. Biernackiego Ministra Przychodów i Skarbu uwolnił go od sprawowania tego urzędu; w miéjsce zaś jego mianował Ministrem Skarbu Senatora Kasztelana Leona Dembowskiego.

— Szanowny Mecenas, Radca Municypalny J. Woliński, w drugiém już piśmie przedstawia nam dowód swojéj niezmordowanéj chęci przykładania się do ogólnego dobra. Wydał on świeżo na widok publiczny: *uwagi o służących i wyrobnikach w mieście Stołecznem Warszawie.* Pismo to nietylko odkrywa nadużycia i zdrożności przez byłą *kontrolę służących* za upadłego Rządu popełnione; ale nadto podaje środki umoralnienia i polepszenia losu téj licznéj klasy mieszkańców stolicy, od któréj tyle porządek publiczny i dobry byt wyższych klas zależy. W następnych numerach nie zaniedbamy podać o niém naszym czytelnikom obszerniejszéj wiadomości.

— Potwierdza się od wczoraj biegająca pogłoska, iż Mikołaj powziąwszy wiadomość, że nierzetelne o powodzeniu armii odbiera raporta, zesłał dla przekonania się na miejsce komisyą — w skutku czego Dybicz otruł się w Pułtusku. Tymczasowie miał objąć dowództwo Jen. Toll Szef Sztabu Głównego. Kto wie czy Paszkiewicz Erywański niedawno przybyły do Petersburga nie będzie następcą Dybicza.

— Doktor Kildaszewski, wysłany z Petersburga od Mikołaja do Warszawy dla udzielenia używanéj w Rosyi metody leczenia cholerycznych, z polecenia Rządu nie został wpuszczony w granice Królestwa.

— JW. Wielogłowski, Kasztelan, Prezes Komisyi Województwa Krakowskiego, przesłał przecież! akt przystąpienia do uchwał Sejmowych z dnia 18 Grudnia i 25 Stycznia. Lepiéj późno jak nigdy (?). Może JW. Kasztelan podobnie jak jego kolega JW. Jan Felix Tarnowski zostanie tém usprawiedliwiony, że 1) bawił za granicą, 2) doznawał słabości zdrowia, 3) miał dobra na Wołyniu, 4) nakoniec że syn jego i córka aż do chwili wysłania aktu zostawali w Horochowie w Gubernii Wołyńskiéj.

— Polak Sumienny własnemu samochwalstwu w Nrze 168 nie umie już położyć granic. Złudzony własną mądrością, bezinteresownością, sumiennością, olśnął przed swym blaskiem. On tylko jeden przejrzał całą przyszłość, on odgadnął rezultata Sejmowych narad; dla tego nie straszył publiczności utratą wolności druku, nie obwiniał o intrygi i fakcye, nie pisał fałszów, nie klaskał i nie sykał po ławkach między posłami — Wielkie to są zalety Polaka Sumiennego, mniéjsza o ich przyczyny!

Ale Polak Sumienny w tymże samym numerze w wyrokach swoich obraża mówców, wywiera osobiste niechęci na ludzi, do których publiczność przywiązała pewne poszanowanie. — Ksiądz Puławski ma stalszą o sobie opinią publiczności, niż Polak Sumienny Castigator morum.

Ksiądz Puławski już był znany jako uczony, jako pełen bezinteresownéj miłości ojczyzny, nim Polak Sumienny swoje sumienne lub niesumienne wyroki o osobach wydawać zaczął.

Ksiądz Puławski urzeczywistnił w czynach porewolucyjnych patryotyczne, pełne zapału pomysły, jakiemi odznaczał się w nauczycielskim zawodzie jeszcze przed rewolucyą. Polak Sumienny, gdyby nawet sumiennie zdania swoje ogłaszał, jeszczeby do tych zasług nie mógł sobie rościć prawa. — Chociaż w przemowie samochwalczéj chce złudzić publiczność swoją przezornością polityczną, swoim moderantyzmem, kiedy się ośmiela dotykać imion, nie wierzymy jego cnocie; jest to organ chimery nie sumienia. Pod maską ogólnych wyobrażeń Polaka Sumiennego, pokazuje się naga jednostronność, gdy przechwala przymioty jedynowładnego rządcy. Ugina się przed zdaniem Izby i Rządu; wyznaje że Rząd z 5 osób nie ustępuje w korzyściach Rządowi w jednéj osobie, ale jednak bijąc czołem szemrze, jak dziecko co w przestrachu całuje rózgę, która mu była do płaczu pobudką.

Bezstronny niby dostrzegacz toku sejmowych narad widzi wszystko w żółtém świetle, co nie schlebia jego urojeniom; powstaje na *przesady i pewnego rodzaju komiczność* jednego z naszych mówców, drugiemu zarzucając nieszczęśliwy sposób rozwijania raz przyjętych zasad, odkrywa wielką przyczynę złego w tém, że mówca jest Adwokatem, jak gdyby ludzie z urzędu wszechstronnie myślącemi, lub niedołężnemi bydź mieli.

Nam się zdaje, że dowody mówców leżą w naturze serca ludzkiego. Oni przewalczyli opinią Polaka Sumiennego, dla tego też sumiennéj jego godni są nagany. Nie zamierzam bronić Deput. Szanieckiego; sprawa dobra broni się sama, w tém właśnie my widzimy jego zalety, w czém Polak Sumienny jego winy. — Lecz niech nas nie łudzi przymiotami których sam nie ma. Niech nie przechwala się z wyższości swoiéj nad innemi dziennikami, o któréj bez publicznego sądu sam zadecydował, i niech oszczędza ludzi, którym bezstronna zasługa zjednała w publiczności *dobre imie*. *N.*

— Sposób postępowania, jakiego się trzymają dwory Austryacki i Pruski względem Polski, tak jest przeciwny ich własnemu interesowi, i objawionym przez też mocarstwa w 1815 r. chęciom, iż sądzić można, że silniejszemu dzisiaj ulegają wpływowi. Wprawdzie często powtarzano, że wszelkie względy związku, powiększenia granic, handlu, przewagi, zniknęły przed trwogą, jaką rozszerzanie się wyobrażeń rewolucyjnych sprawiało monarchom; i w istocie, trwoga ta była tak wielką, iż poświęcono jéj wszelką baczność na potrzebę równowagi Europejskiéj, całą politykę dawnych dworów, aż do wewnętrznego bezpieczeństwa własnych krajów. Krótkie wystawienie okoliczności tyczących się przywrócenia Królestwa Polskiego w 1815 roku i porównanie z dzisiejszém postępowaniem gabinetów, przekona każdego o istnieniu ligi czyli związku między wielkiemi monarchami, przeciw krajom w których zasady popularne mają przewagę.

Na kongresie Wiedeńskim, piérwszy Lord Castlereagh oświadczył, że jest życzeniem Anglii aby Polska (obszerna bądź szczupła) istniała jako Państwo niepodległe pod władzą Króla z dynastyi Polskiéj, dla tego, aby oddzielała trzy wielkie mocarstwa Europejskie.

Cesarz Austryacki oświadczył w tym samym czasie, iż nietylko nie dozwoli przyłączenia Księstwa Warszawskiego do Rosyi, lecz owszem gotów jest odstąpić posiadane przez niego prowincye polskie, aby podnieść dawną Polskę do stanu Królestwa niepodległego.

Francya przez swego pełnomocnika, wyraziła te same życzenia, też same chęci.

Cesarz Rosyjski, opierając się odnowieniu Królestwa Polskiego pod dynastyą polską, wymagał przyłączenia Księztwa Warszawskiego do Imperium Rosyjskiego. A że natenczas wojska jego kraj ten zajmowały, musiano jeszcze w główném żądaniu ustąpić; jednakże mocarstwa te wtenczas dopiero na to przyzwoliły, gdy zastrzeżoném zostało dla Polski zachowanie instytucyj narodowych, i oddzielny byt narodowy.

W skutek tego Lord Castlereagh podał 12 stycznia 1815 r. notę, w któréj, nie odstępując od piérwszych swoich podań, lecz przez wzgląd na obecne okoliczności, żądał i nalegał aby cała Polska otrzymała instytucye stósowne do swoich zwyczajów, praw i obyczajów, i aby jéj mieszkańcy wszędzie uważanymi i traktowanymi byli jak Polacy; dodając: «iż pod tym jedynie warunkiem J. K. Mość Książe Rejent może usunąć o wolność Europy wszelkie obawy, jakieby koniecznie z przyłączenia Polski do Państwa Rosyjskiego wyniknąć musiały.»

Wszyscy pełnomocnicy, a szczególniéj Austrya, która silnie opierała się na potrzebie ustanowienia niepodległego Królestwa Polskiego, przystąpili do deklaracyi Anglii, którą nakoniec Hrabia Razumowski przyjął, w imieniu monarchy swego Cesarza Rosyi; albowiem wiadomość o zawartym traktacie sekretnym między trzema dworami, Anglii, Francyi i Austryi, przeraziła gabinet Rosyjski,

i skłoniła go do prędszego na żądane warunki przyzwolenia. Ciekawą i interesującą jest odezwa podtenczas Austryi, która gorzko żałując i opłakując poprzednie Polski podziały, powtórnie oświadcza się, iż nie ma ofiary któréjby nie poniosła, byle tylko Polska, i stosunki polityczne, powrócone były do stanu w jakim się znajdowały przed 1773 rokiem, to jest przed piérwszym jéj rozbiorem.

Tak więc w 1815 r. podczas traktatu Wiedeńskiego ułożonego w duchu nieprzyjaznym Francyi rewolucyjnéj i Cesarskiéj, znalazły się rywalizacye, wzajemne zawiści mocarstw umacniających się; utrzymywano jeszcze potrzebę równowagi Europejskiéj, ugruntowanéj na układach istniejących przed ówczesnym stanem rzeczy.

Gdzież się teraz w 1831 roku podziała ta troskliwość wielkich mocarstw dla Polski? Cóż się stało z tym żywym interesem Austryi ku utworzeniu stanu niepodległego Polski? Wszak Cesarz Mikołaj ukazem w styczniu 1831 wyraźnie oświadczył, iż piérwszy wystrzał armatni między polskiém a rosyjskiém wojskiem, wymaże na wieczne czasy imie Polski z karty Europy. Widzimyż ze strony mocarstw, traktat Wiedeński podpisujących, najmniejsze jakię silne wdanie się w interes Polski? Mamyż nawet odpowiedź jaką na tę mocną, pełną rozsądku i rozumowania odezwę, przez zastępującego Ministra Spraw Zagranicznych, do różnych dworów uczynioną, a którą dwaj nasi posłańcy w Paryżu, Jenerał Kniaziewicz i Hr. Plater, w publicznych tamże umieścili pismach?

Widzimy tylko, iż gabinet Francuzki jest obojętnym na naszą sprawę; iż Prusak przecina wszelkie stosunki i komunikacye z zagranicznemi krajami, zabiera i przytrzymuje pieniądze Banku Polskiego, konfiskuje dobra mieszkańcom Księztwa Poznańskiego, którzy wstąpili w szeregi bratnie, stawia na granicy wojska zagrażające Polsce; iż Austrya naśladuje surowość Prus, względnie mieszkańców Galicyi, zabrania wprowadzenia broni i amunicyi, gwałci neutralność w najobraźliwszy sposób, nie tylko dozwalając Rüdygierowi wolnego przejścia przez granice swoje dla podejścia korpusu Dwernickiego, lecz rozbrajając jeszcze tenże korpus, gdy zmuszony został w Galicyi przytułku szukać, i oddając broń wszelką i amunicyą Jenerałowi Rosyjskiemu, który, jakby zwycięzca, po odśpiewaném *Te Deum* z rozwiniętą chorągwią i lontem zapalonym powracał.

Ta nieprawość Austryi, to postępowanie Prus, to milczenie innych mocarstw przekonywają, że ambicya Rosyi i przewaga jéj w Europie, mniéj czynią obawy, jak tryumf zasad popularnych w Warszawie. Gdyby te mocarstwa chciały jeszcze tego w 1831 r. czego żądały w 1815 r, nie znalazłyby piękniejszéj sposobności, i niezawodny nastąpiłby skutek za najmniejszą lecz szczerą ich dla Polski intercesyą. Jeżeli więc postępują dziś przeciw własnemu ich interesowi, musi nimi ważniejszy cel powodować, silniejsza okoliczność na nich wpływać, wyższa i potężniejsza myśl ich zajmować; a tą myślą jest oparcie się i wytępienie wyobrażeń wolności i wyzwolenia się, gdziekolwiek się te okażą, i skojarzenie się trwałe władz absolutnych, przeciw stanom rewolucyjnym.

Nam przeto Polakom postępować należy z wielką uwagą i roztropnością, a popierając w obliczu Boga i świata słuszną sprawę naszą, dzielnością i siłą oręża, nie psuć jéj i pogorszać niewczesnemi rozterkami i burzliwemi głosy. Spokojne a rozważne działania nasze, umiarkowane i roztropne pisma, niezachwiana jedność, energia i wytrwałość, przekonać w końcu zdołają trwożliwe gabinety, że rewolucya nasza nie jest w zamiarze roznoszenia zasad demagogijnych lub jakobińskich; zaród i nasiona jéj z utraty stanu udzielności i niepodległości narodu, jaki od tylu wieków w Europie posiadał, z zbrodniczego rozszarpania kraju, w serce każdego Polaka wszczepione, i z przyjściem na świat z piersi macierzystych wyssane, a podeptaniem wszelkich praw i swobód dawném istnieniem i konstytucyą 1815 r. wpojonych i zawarowanych, pogwałceniem wolności osobistéj, aż do wolności myślenia, znieważeniem wszelkich instytucyi i zwyczajów narodowych, złamaniem nakoniec wszelkiéj wiary, przysięgi, zobowiązań się i przyrzeczeń przez panującego danych, oburzającą ciągłą niesprawiedliwością czynione, rozwinęły wprawdzie to powstanie z bronią w ręku przeciw gwałcicielom, w obronie jedynie honoru narodowego i znieważanych praw i instytucyi naszych, w obronie braci naszych od łona ojczyzny przemocą oderwanych, i pod jarzmem absolutyzmu ciężących; lecz nigdy nie wznieciły targnienia się na cudzą własność, nigdy chęci zaburzenia i niepokojenia obcego rządu. Pragniemy jedynie byt nasz polityczny i od obcéj woli niezależny odzyskać, pragniemy porządek towarzyski, na przyjętych dziś przez część Europy zasadach monarchii konstytucyjnéj, uczuciom i wyobrażeniom dawniéj zupełnie wolnego narodu najwięcéj odpowiadających, ugruntować, i zająć znowu na karcie świata to miejsce, z któregośmy przed 30 laty tak haniebnie strąceni zostali.

Takie zasady zagrażać nie mogą, a jeżeli w monarchach udział w zbrodni politycznéj rozbioru kraju naszego mających jaka powstaje trwoga, teraz mają sposobność oczyszczenia i uspokojenia sumienia swego, dobrowolném zniesieniem się i powróceniem Polski do dawnego jéj stanu, podług życzeń 1815 r. na Kongresie Wiedeńskim oświadczonych. Dopóki to nie nastąpi, dopóty spokojności w Europie tuszyć nie można; uczucie bowiem narodowe z jakiem Polak w najpóźniejsze rodzić się będzie pokolenia, skłaniać go do korzystania z wszelkiéj sposobności odzyskania ojczyzny, i swobód; będąc tysiąc razy zgnębiony, tysiąc razy podnosić się będzie, a walka na śmierć, z tą samą energią toczyć się musi, z jaką się teraz o wolność naszą dobijamy. Oby gabinety Europejskie chciały się nad tém zastanowić; raz wymiarem sprawiedliwości, wiecznemu krwi rozlewowi tamę położyć i własną sobie przywrócić spokojność. J. M.

— (Nad.) *Prośba*. Pewnemu Bibliomanowi w dniu Sobotnim w Izbie Poselskiéj, wypadła z kieszeni broszura z tytułem: *Forma prawdziwego wolnego Rządu*, przez Konfederacyą Targowiecką ułożona, drukowana w Tulczynie, drukiem z *Jaryszewa* zabranym. Nakładem Rzeczypospolitéj Targowieckiéj. Roku piérwszego podźwignionéj wolności i niepodległości Narodu i t. d. Są to ustawy, a bardziéj projekt, do Rządu jaki stronicy Moskwy mieli Polszcze narzucić. Jest to broszura bardzo rzadka, uprasza się przeto zacnego znalazcę, aby ra-

czył zaś nagrodą trzech rubli zwrócił właścicielowi, do Redakcyi Gazety Polskiéj, lub téż osobie podpisanéj na tytule.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA. — *Z Londynu* 31 *Maja.* — W Irlandyi panują wielkie zaburzenia. W samem hrabstwie Clare przytrzymano więcéj jak stu burzycieli, a w Castle Collard zabito i raniono kilku ludzi. Niejaki major Carter w przeszłym tygodniu zastrzelony został w Tiperary idąc z rodziną na spacer. I w Anglii pomnażają się podpalania w rozmaitych okolicach, *Swing* (zwyczajny podpis listów donoszących o podpalaniu) zagraża spaleniem zboża na pniu i domów po miastach. Gdyby odrzucono bil o reformie w Izbie wyższéj należałoby się obawiać o wszystkie majętności Torysów. Prawa o polowaniu, o ubogich i surowość prawodawstwa Kryminalnego powszechnie jest nienawidzona i nie braknie źle myślących ludzi, gotowych poruszyć pospolstwo. Izba wyższa jest z tego powodu w krytycznem położeniu. Już organizacya nakazuje równoważyć potęgę stronnictwa demokracyjnego, co się tylko przez odebranie prawa wyboru reprezentantów miastóm da uskutecznić. Jeżeli lordowie przyjmią bil o reformie nie pozyskają żadnéj wdzięczności; bo to tylko uczynią z bojaźni; — jeżeli odrzucą, wystawią na niebezpieczeństwo własne istnienie, jeżeli Ministrowie dzisiéjsi złożą urzędy, tedy gabinet Torysowski nie pozyska nigdy większości w Izbie niższéj, a nowe rozwiązanie parlamentu, napełniłoby następnie zwołać się mający gwałtowniejszemi jeszcze reformatorami. Jedyna nadzieja uniknienia burzy polega na spokojnem przyjęciu bilu o reformie.

Pismo jeneralnego inspektora straży w Balinas z d. 25 Maja maluje nędzę tamtejszéj ludności w okropnych kolorach. Śmiertelność wzmaga się coraz bardziéj; gdyż ludzie z braku żywności i pokarmow niezdrowych puchlizny dostali. Inne pismo Księdza pewnego do Księżnéj Beaufort prosi o bezzwłoczną pomoc, w przeciwnym bowiem przypadku tysiące ludzi umierać będą. Głód i gorączki coraz się bardziéj srożą; z rozpaczy wydobywali niektórzy ludzie krew z bydła i takową na pożywienie gotowali.

— Zawarty przez Rząd francuzki z fabrykantami w Birmigam kontrakt o dostawę broni został rozwiązany z powodu, że potrzebna ilość w oznaczonym czasie dostarczona, bydź nie może.

FRANCYA. — *z Paryża* 31 *Maja.* — Odbył się tu pogrzeb Księdza Gregoire z wielką uroczystością, na którym znajdował się także cały konsystorz Izraelski chcąc uczcić pamięć męża, który pierwszy za prawami żydów przemawiał.

— Wandea nie została jeszcze uspokojoną. Dowodcy siły zbrojnéj wezwali mieszkańców o pomoc i uwiedzionym zapewnili amnestyą. Ci jednak nie przyjęli takowéj i w dniu 20 tego miesiąca przyszło do walki między oddziałem Woltyżerów i 300 Szuanami, w ktoréj 31 szuanów a 2 woltyżerów zginęło.

Szkodliwość wolności druku.

(Artykuł pierwszy.)

Nigdy jeszcze nie było takiego rządu, któryby swoich podwładnych nie usiłował utrzymać w tém przekonaniu, że nad jego postanowienia i widoki, nic doskonalszego i dla szczęścia narodu nic pożądańszego, ani pojąć ani odkryć niepodobna. Każdy rząd składają ludzie: a każdy człowiek wtenczas nawet kiedy uznaje w drugich wyższe udoskonalenie i większą znajomość rzeczy, tak sobie pystępuje, jak gdyby się poczytywał za najmędrszego: bo zawsze każdy w codziennych nawet sprawach nie cudzym, ale własnym rozumem się rządzi i opinij innych wtenczas tylko niepotępia kiedy sobie je przywłaszcza lub kiedy te z jego mniemaniem są zgodne. Nie dziw więc, że dziś niektórzy Panowie sobie tylko samym najlepsze chęci i najwyższą mądrość przypisują, innych potępiają, wolności druku ścierpiéć nie mogą, i wcały naród w mowić usiłują, że mu tylko, posągiem na ich skinienie poruszającym się być przystoi. Pod rządem niegdyś błogosławionéj dla wielu pamięci Alexandra i wspaniałomyślnego niegdyś Mikołaja, tych za najlepszych obywateli poczytywano, którzy byli niemymi, głuchymi, niewidomymi, martwymi i którzy tyle tylko życia i miłości ojczyzny i ludzkości objawiali, ile im owczesny dobroczynny rząd nakazać raczył. Nieszczęsna nawet Dyktarura wyraźną ku temu dążność okazywała. Dzisiéjsi Dyktatorkowie spłodzeni przez wegetacyą narodową pod despotycznym rządem, zaczynają już opinją publiczną z pogardą potrząsać i wyuzdaną podług nich wolność druku przyrzekają surowemi prawami poskromić. Nie mówią oni jeszcze że nam zupełnie tę pierwszą i ledwo niejedyną rękojmią narodowych swobód wydrą: ale się już głosem Alexandra do nas odzywają: » Wolność druku jest zaręczona. « Prawo przepisze środki ukrócenia jéj nadużycić.«

Przyrzekają nam zatem albo cenzurę albo ograniczające ustawy. Pierwszym i drugim nie można naznaczyć granicy. Pierwsze i drugie są zawsze włożonem na rozum ludzki pętem. W pierwszéj jeden, w drugich kilkunastu lub kilkudziesięciu cenzorów po dyktatorsku względem wszystkich płodów umysłu ludzkiego stanowi. Pierwsza w samym zarodzie myśl ludzką zabija: drugie między nią a narodem kajdany i więzienie stawiają. Zarówno pierwsza jak drugie rzucają na oczy narodu grubą zasłonę: — rzeźnik łatwiéj wołu z zawiązanemi oczami do jatki wprowadzi... A jeżeli kiedy obok ustaw wolność druku ograniczających pokaże się iskierka światła rażąca swoim blaskiem w wiecznéj ciemności zanurzone oczy; występują natychmiast najemni siepacze i jéj wskrzesiciela jak zbrodniarza stanu, bezbożnika lub obrażającego moralność publiczną wszędzie ścigają. Gdzież, który naród z powodu wolności druku i wszelkich opinij, upadł, lub przynajmniéj klęski jakie poniosł? Do téj tylko największéj zbrodni wolność druku doprowadziła, że przeciw niéj samé] pisano.

TEATR NARODOWY. Dziś dana będzie opera pod tytułem: *Cyrulik Sewilski.*

(DODATEK)

W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP. PRZY ULICY ŻABIÉJ Nr. 472.

Dodatek do Nr. 158 Gazety Polskiéj.

— *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w okręgu Województwa Płockiego.* — Wiadomo czyni, iż dobra Garwarz, Wkra i Wulka z przyległościami w Obwodzie Przasnyskim Województwie Płockiem położone, sukcesorów Xawerego Zielińskiego dziedziczne, wypuszczone będą w trzech-letnią dzierżawę od dnia 24 Czerwca r. b. przez publiczną licytacyę, która się odbywać będzie w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj w Płocku dnia 1 Czerwca r. b. od godziny 9 zrana.

Warunki licytacyjne główniejsze wkładają na Dzierżawcę.

a. Opłatę należności do gruntu przywiązanych Art. 41 Prawa Sejmowego wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl Art. 44 tegoż Prawa, o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, niemniéj ponoszenie wszelkich ciężarów służby publicznéj.

b. Złożenie gotowizną do Towarzystwa całkowitéj zaległości z kosztami i procentami w ilości złp. 1625 gr. 5 niemniéj koszta wydzierżawienia i wprowadzenia do posesyi.

c. Przyjęcie obowiązku dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy Towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach wynoszących sumę po złp. 1106 gr. 21.

d. Oddanie dóbr po wyjściu kontraktu dzierżawnego w takim stanie, w jakim je Dzierżawca obejmuje.

e. Zrzeczenie się wszelkich pretensyj przez czas dzierżawy za jakie bądź nakłady gruntowe.

Warunki te i inne każdego czasu przejrzane bydź mogą w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj.

Wzywa przeto Dyrekcya chęć dzierżawienia mających do stawienia się w terminie powyższym licytacyi. — Działo się w Płocku dnia 13 Kwietnia 1831 r. — Za Prezesa *Józefowicz.* — Pisarz *Brzozowski.*

— *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Okręgu Województwa Płockiego.* — Wiadomo czyni, iż dobra Grochowalsk w Obwodzie Lipnowskim Województwie Płockiém położone, Wéj Gadomskiéj dziedziczne, wypuszczone będą w trzech-letnią dzierżawę od dnia 24 Czerwca r. b. przez publiczną licytacyę, która się odbywać będzie w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj w Płocku dnia 13 Czerwca r. b. od godziny 9téj zrana.

Warunki licytacyjne główniejsze wkładają na Dzierzawcę.

a) Opłatę należności do gruntu przywiązanych Art. 41, Prawa Sejmowego wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych wmyśl Art. 44 tegoż Prawa, o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, niemniéj ponoszenie wszelkich ciężarów służby publicznéj.

b) Złożenie gotowizną do Towarzystwa całkowitéj zaległości z kosztami i procentami w ilości złp. 472 gr. 19.

c) Przyjęcie obowiązku dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy Towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach wynoszących sumę po złp. 148 gr. 7.

d) Oddanie dóbr po wyjściu Kontraktu Dzierżawnego w takim stanie, w jakim je dzierżawca obejmuje.

e) Zrzeczenie się wszelkich pretensyj przez czas Dzierżawy, za jakiebądź nakłady gruntowe.

Warunki te i inne każdego czasu przejrzane bydź mogą w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj. Wzywa przeto Dyrekcya chęć dzierżawienia mających do stawienia się w terminie powyższym licytacyi. — Działo się w Płocku dnia 13 Kwietnia 1831 r. — Za Prezesa *Dębski.* — Pisarz *Brzozowski.*

— *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Okręgu Województwa Płockiego.* — Wiadomo czyni, iż dobra Cetki Lit. A. B. C. D. E F. H. w Obwodzie Lipnowskim, Województwie Płockiém położone, Wéj Tekli Gniazdowskiéj dziedziczne, wypuszczone będą w trzech-letnią dzierżawę od dnia 24 Czerwca r. b. przez publiczną licytacyę, która się odbywać będzie w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj w Płocku dnia 20 Czerwca r. b. od godziny 9 zrana.

Warunki licytacyjne główniejsze wkładają na Dzierzawcę

a) Opłatę należności do gruntu przywiązanych Art. 41 Prawa Sejmowego wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl Art. 44 tegoż prawa, o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, niemnié. ponoszenie wszystkich ciężarów służby publicznéj.

b) Złożenie gotowizną do Towarzystwa całkowitéj zaległości z kosztami i procentami w ilości złp. 555, gr. 23 niemniéj koszta wydzierżawienia i wprowadzenia do posesyi.

c) Przyjęcie obowiązku dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy Towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach, wynoszących summę po złpol. 263. gr. 15.

d) Oddanie dóbr po wyjściu Kontraktu dzierżawnego w takim stanie w jakim je Dzierzawca obejmuje.

e) Zrzeczenie się wszelkich pretensyj przez czas dzierżawy za jakiebądź nakłady gruntowe.

Warunki te i inne każdego czasu przejrzane bydź mogą w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj.

Wzywa przeto Dyrekcya chęć dzierzawienia mających do stawienia się w terminie powyższym licytacyi. — Działo się w Płocku dnia 20 Kwietnia 1831 r. — Prezes *Dębski.* Pisarz, *Brzozowski.*

Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Województwa Krakowskiego.

Warunki wydzierżawienia dóbr.

W dopełnieniu art. 87 Prawa Sejmowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Bilczów, w Obwodzie Stopnickim położone, na satysfakcyą należytości procentowych za ratę Czerwcową i Grudniową 1830 r. wypuszczone będą w trzechletnią dzierżawę od dnia 24 Czerwca r. b. do dnia i miesiącá tegoż 1831 roku. Licytacya odbywać się będzie w dniu 20 Czerwca r. b. w Kielcach, w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj przy ulisy Konstantego pod Nr. 391.

Główniejsze warunki wydzierżawienia są następujące.

1. Ponosić opłaty do gruntu w ślad art. 41 i 44 Prawa hypotecznego przywiązane, oraz wszelkie ciężary służby publicznéj.
2. Złożyć gotowizną w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość Towarzystwa w kwocie złtp. 2076 gr. 4 i złtp. 200 na koszta ogłoszenia warunków licytacyi, oraz oddania dóbr w posesyą przez przybliżenie obrachowane.
3. Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych Towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach, wynoszących na każdą ratę po złtp. 930 w terminach Prawem Sejmowém o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiem ustanowionych, a to poczynając od dnia 1 Czerwca r. b., zapłaci zatem dzierżawca rat podobnych sześć.
4. Wnieść do Kassy Obwodowéj zaległe podatki, jakie się po dzień 1 Czerwca r. b. okażą w przeciągu dni 20tu.
5. Oddać dobra po wyjściu dzierżawy, w stanie takim, w jakim je obejmuje.
6. Zrzec się wszelkich pretensyj przez czas dzierżawy za jakiebądź nakłady z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie lub innego tytułu.
7. W razie uchybienia opłat warunkami wskazanych, Dzierżawca poddać się winien exekucyi Administracyjnéj Towarzystwa, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy, nie przez Sądy cywilne, lecz przez władzę Towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr i dalszych warunkach Interesenci w biórze Dyrekcyi przed terminem licytacyi wiadomość powziąść będą mogli.

W tymże dniu wypuszczone będą dobra następujące podług warunków powyższych.

1. Dąbie w Obwodzie Kieleckim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 1296 gr. 28.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 502.
2. Górki i równiny w Obwodzie Stopnickim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 3012 gr. 14.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 1345 gr. 12.
3. Grzymała w Obwodzie Stopnickim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 2469 gr. 24.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 1426.
4) Jarnowice w Obwodzie Kieleckim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 1398 gr. 24.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 638 gr. 18.
5) Karsy małe w Obwodzie Stopnickim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 10700 gr. 4.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 4857 gr. 21.

W dniu 21 Czerwca 1831 roku.

1. Mrzygłod w Obwodzie Olkuskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 263000 gr. 22.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 12099 gr. 12.
2. Opatkowice w Obwodzie Miechowskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 7611 gr. 5.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 3416 gr. 6.
3. Szreniawa w Obwodzie Olkuskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 3643 gr. 28.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 2520 gr. 9.
4. Węgleszyn w Obwodzie Kieleckim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 4888 gr. 10.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 2232.
5. Ziemblice w Obwodzie Miechowskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 2359 gr. 4.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 1488.

w Kielcach dnia 26 Kwietnia 1831 r.

Prezes, A. *Suchecki.* Pisarz, *Sękowski.*

Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Województwa Krakowskiego.

Warunki wydzierżawienia dóbr.

W dopełnieniu art. 87 prawa sejmowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Badrzychowice w obwodzie Stopnickim położone, na satysfakcyą należytości procentowych za ratę Grudniową 1830 r. wypuszczone będą w 3ch letnią dzierżawę od d. 24 Czerwca r. b. do dnia i miesiąca tegoż 1834 r. — Licytacya odbywać się będzie w d. 22 Czerwca r. b. w Kielcach w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj; przy ulicy Konstantego pod Nr. 391.

Główniejsze warunki wydzierżawienia są następujące:

1. Ponosić opłaty do gruntu w ślad art. 41 i 44 prawa hypotecznego przywiązane, oraz wszelkie ciężary służby publicznéj.
2. Złożyć gotowizną w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość Towarzystwu w kwocie złp. 1017 i złp. 200 na koszta ogłoszenia warunków licytacyi, oraz oddania dóbr w posesyą, przez przybliżenie wyrachowane.
3. Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych Towarzystwu należących w dwóch półrocznych ratach, wynoszących na każdą ratę złp. 954 gr. 24 w terminach prawém sejmowém o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém ustanowionych, a to poczynając od d. 1 Czerwca r. b. zapłaci zatém Dzierżawca rat podobnych sześć.
4. Wnieść do kasy Obwodowéj w przeciągu dni 20 zaległe podatki, jakie się po d. 1 Czerwca r. b. okażą.
5. Oddać dobra po wyjściu dzierżawy w stanie takim, w jakim je obejmie.
6. Zrzec się wszelkich pretensyj przez czas dzierżawy za jakiebądź nakłady, z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie, lub innego tytułu.
7. Wrazie uchybienia opłat warunkami wskazanych, dzierżawca poddać się winien exekucyi administracyjnéj towarzystwa, i spory wyniknąć mogące

z tytułu dzierżawy, nie przez sądy cywilne, lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr i dalszych warunkach interesenci, w biórze Dyrekcyi przed terminem licytacyi, wiadomość powziąść będą mogli.

W tymże dniu wypuszczone będą dobra następujące, podług warunków powyższych.

2. Biała Błotna w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1030 gr. 8.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 533 gr. 6.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 434 gr. 13.
3. Błogocice w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2780 gr. 2.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2610 gr. 6.
4. Boleścice w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1380 gr. 3.
b) Rata półroczna dla towarzystwa złp. 1295 gr. 24.
5. Bosowice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2329 gr. 15.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2129 gr. 21.
6. Bodziejowice część A. w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 660 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 620.

W dniu 23 Czerwca 1831 r.

1. Broniszów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 990 gr. 14.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 930.
2. Chruścice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1377 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1190 gr. 12.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 102 gr. 18.
3. Dembiany w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2145.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1841 gr. 12.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 172 gr. 15.
4. Dobrowoda w obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1723 gr. 15.
a) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1618 gr. 6.
5. Dobieszowice w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1188 gr. 18.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1116.
6. Głuszczów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 637 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 598 gr. 9.

W dniu 24 Czerwca 1831 r.

1. Gołcza w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 825 gr. 15.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 775.
2. Gruszów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2981 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2799 gr. 9.
3. Klucz Januszowski w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 4414 gr. 7.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 4144 gr. 2[illegible].
4. Jarosławice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 297 gr. 6.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 651.
5. Janowiczki w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 693 gr. 14.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 651.
6. Kąpiołki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1073 gr. 13.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 899.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 95. gr. 26.

W dniu 25 Czerwca 1831 r.

1. Kijany w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1294 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1215 gr. 6.
2. Kików w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 3446 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 3236 gr. 12.
3. Klucze w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1730 gr. 4.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1624 gr. 12.
4. Klimontów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1964 gr. 16.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1844 gr. 27.
5. Koczanów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1980 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.
6. Kobylniki w obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 3815 gr. 17.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 4991.

W dniu 27 Czerwca 1831 r.

1. Kotowice w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 964.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 905 gr. 6.
2. Krzykawka w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 660 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 620.
3. Lscin w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2058 gr. 1.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1320 gr. 18.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 600 gr. 17.
4. Lubania w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2430 gr. 1.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2281 gr. 18.
5. Łagiewniki w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 591 gr. 3.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 554 gr. 27.
6. Mijaczów w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1485 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1395.

W dniu 28 Czerwca 1831 r.

1. Mstyczów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1839 gr. 5.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1726 gr. 21.
2. Niegowoniczki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 231 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 217.
3. Opatowiec w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwą wynosi złp. 2944 gr. 3.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2170.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 513 gr. 20.
4. Pawłowice w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 970. gr. 23.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 911 gr. 12.

5. Piołunka w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 495. gr. 10.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 465.
6. Pilica w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 18,271 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 15,500.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 1656 gr. 22.

W dniu 30 Czerwca 1831 r.

1. Piotrkowice małe w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2839 gr. 10.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2666.
2. Piestrzec w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp 6610 gr. 14.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 5611.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 595 gr. 25.
3. Pieskowa Skała w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 5850 gr. 4.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 3720.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 1539 gr. 13.
4. Potok złoty w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1980 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.
5. Podgaje w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 691 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1457.
6. Pradła w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1328 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.

W dniu 4 Lipca 1831 r.

1. Proszowice w obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2971 gr. 11.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2790.
2. Przesławice w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 7299 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 6854 gr. 3.
3. Radziemice w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 12507 gr. 21.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1463 gr. 6.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 755 gr. 9.
4. Rudniki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1208 gr. 15.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1134 gr. 18.
5. Rzegocin w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 286 gr. 5.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 227 gr. 21.
6. Secemin w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2655 gr. 29
b) Rata półroczna dla Towarzzstwa złp. 2439 gr. 21.

W dniu 5 Lipca 1831 r.

1. Siedlce w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 455 gr. 23.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 427 gr. 24.
2. Sieńsko w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2752 gr. 13.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2166 gr. 27.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 925 gr. 28.
3. Skarżyce w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 594 gr. 12.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 558.
4. Swojczany w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1514 gr. 8.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1308 gr. 6.
5. Wierzbica w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1300 gr. 28.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1221 gr. 12.

W dniu 6 Lipca 1831 r.

1. Wilków w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 365 gr. 26.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 741.
2. Włosnowice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2436 gr. 20.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2287 gr. 24.
3. Żarki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 9379 gr. 23.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 8807 gr. 3.
4. Żabiec w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2832 gr. 21.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2659 gr. 21.
5. Zbludowice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 726 gr. 13.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 682.
6. Zborówek w obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1980 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.

W dniu 7 Lipca 1831 r.

1. Dobra Żelisławice w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 851 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp, 799 gr. 24.
2. Żerniki w Powiecie i Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1400.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1314 gr. 12.

W Kielcach dnia 29 Kwietnia 1831 r.

Prezes, A. *Suchecki*. Pisarz, *Sękowski*.